

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 559/2016
17.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.М., због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката С.Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду Кж1 179/15 од 15.09.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж3 40/15 од 14.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 17.05.2016. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката С.Б., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду Кж1 179/15 од 15.09.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж3 40/15 од 14.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 179/15 од 15.09.2015. године, делимичним усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Новом Саду преиначена је пресуда Основног суда у Новом Саду К 3969/13 од 18.03.2014. године (којом је овај окривљени на основу одредбе члана 423. тачка 1. ЗКП ослобођен од оптужбе да је починио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ), тако што је окривљеног Д.М. огласио кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ за које му је изрекао условну осуду тако што му је утврдио казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено одредио да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности

пресуде, а уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну суд ће исту заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Том пресудом окривљени је на основу одредбе члана 264. став 1. ЗКП обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од три месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж3 40/15 од 14.12.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног Д.М., адвоката Б.В. и С.Б. и пресуда Вишег суда у Новом Саду Кж1 179/15 од 15.09.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.М., адвокат С.Б. због повреде кривичног закона из члана 485. став 4. у вези члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине правноснажну пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж3 40/15 од 14.12.2015. године и предмет врати том суду на поновно одлучивање, односно, како то произилази из садржине захтева да укине и пресуду Вишег суда у Новом Саду Кж1 179/15 од 15.09.2015. године и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката С.Б. је неоснован.

Бранилац окривљеног Д.М., у захтеву за заштиту законитости указује да је правноснажном пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 179/15 од 15.09.2015. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП, наводима да је овај суд, одлучујући о жалби Основног јавног тужиоца у Новом Саду на штету окривљеног изменио пресуду Основног суда у Новом Саду К 3969/13 од 18.03.2014. године којом је овај окривљени на основу одредбе члана 423. тачка 1) ЗКП ослобођен од оптужбе да је починио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције, на тај начин што је испитивао првостепену пресуду ван оквира основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби јавног тужиоца, дакле,

поступајући супротно одредби члана 451. ЗКП те је окривљеног Д.М., делимичним усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Новом Саду преиначењем првостепене пресуде огласио кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ за које му је изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од седам месеци и истовремено одредио да се овако утврђена казна затвора неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, а коју битну повреду одредаба кривичног поступка није отклонио ни Апелациони суд у Новом Саду као суд трећег степена одлучујући о жалбама бранилаца окривљеног.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, одредбом члана 453. ЗКП прописано је да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Из цитиране законске одредбе, по налажењу Врховног касационог суда, јасно произилази да се пресуда не сме изменити на штету оптуженог у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције, само уколико је жалба изјављена у корист окривљеног, а не и у случају када је иста изјављена на његову штету.

Како је у конкретном случају Основни јавни тужилац у Новом Саду изјавио жалбу против првостепене пресуде на штету окривљеног Д.М., то је по оцени Врховног касационог суда следствено цитираној одредби члана 453. ЗКП и дату тумачењу исте другостепени суд био овлашћен да измени првостепену пресуду у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције на штету окривљеног, због чега неоснованим оцењује наводе захтева браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.